

[Einer-Jensen.]

indsats for gennemførelse af vinterbyggeri? Der er for mig ingen tvivl om, at det er et af de områder, der kan ændres meget væsentligt, og så er spørgsmålet om sæsonfag løst, og det tror jeg hellere vi skal medvirke til. Jeg synes, det er en uhyre prisværdig opgave, boligministeriet har taget op her, idet man ved visse bevilninger har krævet, at det pågældende arbejde skulle udføres som vinterarbejde. Så er problemet sæsonfag efter min mening løst. Men rent bortset fra det, mener jeg, det er helt urimeligt, at staten, efter at der indenfor de pågældende fag i indeværende forår med Dansk Arbejdsgiverforening er afsluttet en overenskomst, der nu fastlægger tre ugers ferie med mindst to uger indenfor den periode, som vi kalder sommerferieperioden, så giver sig til at rejse strid i dette spørgsmål. Når arbejdsgiverforeningen så sent som i indeværende forår har medvirket til, at der er gennemført en ny ferieaftale, uden ved en eneste af de forhandlinger, der har fundet sted, at have rejst spørgsmålet om at ændre ved sommerferieperioden for et eneste af de fag, som man nu søger at undtage, kan jeg kun i denne sammenhæng sige, at mit parti vil modsætte sig, at der på dette område sker nogen som helst ændring. Jeg tror også, det er usundt at røre ved dette spørgsmål. Alle de bestræbelser, der nu er i gang for at undgå, at disse fag bliver altfor sæsonbetonede, dem modvirker man jo. Jeg tror, man skal lade fagene fortsætte det arbejde, de er inde i, deres bestræbelser for at udligne perioden december—januar, for at komme bort fra det, som sikkert er, jeg vil ikke sige gammel slendrian, men coutume, dette, at man siger som så: ja, i disse to måneder sætter vi ikke arbejde i gang. Jeg håber, at der under de forhandlinger, vi nu skal have, hurtigt kan blive enighed om, at det er ikke opgaven i øjeblikket at rejse strid om et spørgsmål, som der efter min mening i dette øjeblik — og det er bekræftet ved overenskomstafslutningerne — overhovedet ikke er nogen strid om.

I bestemmelserne vedrørende ferien står der, at udover den i ferieloven af 1938 hjemlede ferie tilkommer der de af ferieloven omfattede personer ret til 1 dags ferie — det ændres nu til 1½ dag — for hver måned, i hvilken de har udført arbejde

i de pågældende virksomheder. Her mener vi, at vi må kunne drøfte spørgsmålet om godtgørelse for alle dem, der beskæftiges bl. a. som fastansatte. Vi har ved den sidste overenskomst gennemført, at minimumstallet for feriegodtgørelse er 6½ pct. For visse fag er den højere — jeg tilhører selv et fag, hvor feriegodtgørelsen er 7 pct. på et betydeligt område indenfor faget. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på, men jeg gør opmærksom på, at vi under forhandlingerne i udvalget vil rejse disse spørgsmål.

Det samme gælder § 5, stk. 3, hvor datoen 15. marts er anført som det seneste tidspunkt for at kunne kræve sine feriepenge for det foregående år. Jeg tror, at man ikke skal søge at gøre disse regler for stramme, så også det spørgsmål ønsker vi at drage frem.

Den nye bestemmelse i § 7 om, at man kan straffes med bøder, hilser jeg naturligvis med tilfredshed. Det er jo en af manglerne ved den nuværende ferielov, at der ikke er effektive midler til at sikre loven overholdt.

Ja, selvom ministeren siger i bemærkningerne, at det i alt væsentligt drejer sig om redaktionelle ændringer, er der dog også det reelt nye, at man nedsætter et ferieudvalg. Ministeren får i henhold til § 9 en beføjelse til at administrere feriefonden og træffe afgørelse vedrørende den, og han får ifølge stk. 4 et udvalg til at bistå sig hermed. Dette kan vi også drøfte i udvalget, men jeg er enig i, at naturligvis bør disse forhold bringes i orden. Jeg erkender gerne, at det er en mangel ved den nugældende lov. Selvom der er skabt en praksis med hensyn til at bringe disse spørgsmål ud af verden — de skal jo bringes ud af verden —, idet alle parter har været enige om, at ministeren kunne træffe endelig afgørelse vedrørende disse midler, er det givetvis naturligt at sætte noget derom ind i loven, og det kan der jo næppe blive stor uenighed om.

Vedrørende § 9 — det er også noget nyt — vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der er en række fag, som har ferieaftaler, efter hvilke man ikke bruger feriemærker, men man følger forskellige regler; nogle får feriepenge for hele den udbetalte arbejds løn, andre ikke. Ferieloven i almindelighed giver jo ikke adgang til feriepenge af visse udbetalinger. I lovforslaget står der, at der kan gives tilladelse til de nævnte ordninger,